

MIOTELKA (11) *sb f*

o, e oraz a *jasne*.

sg N miotelka (3). ◊ *I* miotelką (8).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

Dem. od „miotła” ‘związany pęk różeg’ (11) :

a. *Narzędzie do bicia bicz; flagrum Mącz (4) : BielKron E2v; Nie gniewa łie Miłthrz ná dziecię/
á wždy mu czałem miotelką wytńie RejZwierc 76v.*

*miotelka z czego (2): zem żeńka płęc miękká [rzekła Libusa]/ przetho was miękká kaźnią karzę
miotelką z roždżek BielKron 318v; Flagrum, Bicz/ Różgá/ Pręt á wiązanká/ Miotelká z rozg/
Rzemieniá álbo powrozów/ Bicz Tátarski. Mącz 129c.*

b. *Narzędzie do chłostania w celach higieniczno-zdrowotnych w łaźni (2) : W łaźni myiác w Sobotę/
[maciora pannę] miotelką vpierze/ A w Niedzielę do tańcá/ w Axámit vbierze. BielSat D2 [idem]
BielRozm 26.*

c. *Narzędzie do zamiatania; scopula Mącz, Calep, Cn (5) : Scopula, Miotelká. Mącz 373d; Calep
956a.*

**[Zwrot: »miotelką umiatać«: przeto trzebá częłto miotelką około gniazd [pawich] vmiátác y
chędożyć gnoy wymiátáiac. Cresc 1571 576 (Linde).]**

W przeni (3) :

*Zwrot:»miotelką umiatać, zmiesć« (2:1): Bo á co to wádzi duffy Gdy łie drobiozgu nákruffy Iż łie
to miotelką zmiećie Wždy łie co zá to wygniećie RejRozpr Dv; ten ktory częłto miotelką łpowieźi
świętey/ dom łumnienia łwego vmiátác pocźnie/ niechay łobie tego nabożeńłtwá łekce nie waży.
LatHar 132, 137.*

Cf [MIETLIK]